oñde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dñe ex-
audi orõnē meā: ⁊ clamor. Oremus.
Deus q̄ nob̄ ſig̃tis lumine vult⁹
tui memoriale tuū ad inſtanciā
veronice ymaginē tuā ſudario impſſā
relinq̄re voluiſti ꝑ paſſionē ⁊ crucē tuā
tribue nob̄ q̄ſ̄s ita nūc i terris ꝑ ſpeculū
inenigmate venerari ⁊ adorare ac ho-
norare teip̄m valeam⁹ vt te facie ad fa-
ciem venientē ſuꝑ nos iudicē ſecuri vi-
Omp̄s ſempi Alia deamus. Per
terne de⁹ q̄ cuius munere p̄emi-
net h̄ facies tua exp̄ſſa tuo precioſo vul-
tu: plebi tue q̄ ꝯuenit ad hāc recolēdā
pctōꝝ ſuoꝝ da veniā: ⁊ corp⁹: ſ̃mones
ſenſuſq̄ guberna: ⁊ actus eoꝝ q̄ in tua
pietate ꝯfidūt. Qui. Seq̄t placitus bt̄e
marie quē q̄ corde devoto recitauerit
ꝯſeq̄t ſeptē ānos indulgētiarū. ⁊ xl. ka-
Stabat renas a bonifacio papa
mater doloroſa: iuxta crucē la-
crimoſa: q̄ pēdebat filius. Cuius aīam
gementē ꝯtriſtantē ⁊ dolentē ꝑtranſi-
uit gladius. O q̄ triſtis ⁊ afflicta fuit il-

la bñdicta mr̄ vnigeniti. Quã merebat
⁊ dolebat: pie mater cũ videbat: penã
nati incliti. Pro pctis ſue gẽtis: vidit ie-
ſum in tormẽtis: ⁊ flagellis ſbditũ: vi-
dens ſuũ dulcem natũ: morientẽ deſo
latũ: cũ emiſit ſpm̃. Quis ẽ hõ qui nõ
fleret: xp̄i matrẽ ſi videret: in tãto ſup-
plicio Quis nõ poſſet ꝯtriſtari mr̄em xp̄i
ꝯtẽplari: dolentẽ cũ filio. Eya mr̄ fons
amoris: penã me tui dolorũ: ſentire fac
vt lugeã: fac vt ardeat cor meũ: in amã-
do xp̄m deũ: vt ſibi ꝯplaceã. Sctã ma
ter illud age: crucifixi infige plage: mẽ
ti mee valide. Tui nati vulnerati: tã di
gnati ꝓ me pati: penas mecũ diuide.
Fac me vere tecũ flere: crucifixo cõdole
re: donec ego vixero. Iuxta crucẽ tecũ
ſtare: meq tibi cõſonare: in plãctu deſi
dero. Uirgo virginũ ꝓclara: nõ ſis mi-
hi roſa rara: fac me tecũ plangere. Fac
vt portẽ xp̄i mortẽ: paſſiõis fac cõſortẽ:
⁊ penas recolere. Fac me plagis vulne
rari: cruce hac me fac beari: ⁊ cruore filij:
flãmis: vrar ne ſuccẽſ⁹: ꝑ te pia ſim defẽ

tis:in die iudicij. Xpe cũ ſit hinc tranſire:da ꝑ matrē me venire:ad palmā victorie. Dũ corpᵓ morer fac vt aīa donetur paradiſi glīe. Amē. Oratio alia de eodē.

Mēmēto obſecro dulciſſima mr̄ ⁊ dn̄a illiᵓ venerāde ſtationis q̄ tuo cũ btō filio aſtitiſti in cruce pendenti: ⁊ reduc q̄ſo ad memoriā cogitatiōes cordis tui: ⁊ innocētis aīe tue anguſtias q̄s tunc habuiſti. qn̄ ille vnigenitᵓ tuus ymmolatᵓ ē: ⁊ recogita ꝙ oīa ꝓ pctōribus tolerare voluit: q̄ꝝ pmus ego ſum. Ipe eñ morte ſua meruit vt eē̄m frater ſuᵓ. Ego ne digneris piiſſima mr̄: q̄n ⁊ ego ſim filius tuus. Ad te o vnica ſpes pctōꝝ cōfugio plenus fiducia. tibi meipm̄ ⁊ oēs neceſſitates meas recōmitto: ⁊ te matrē ⁊ patronā per oībus eligo ⁊ ꝓpoto. Noli ſ piiſſima ſpernere me miſeꝝ pctōrem ꝓpter pctā nimia: ⁊ noli me abijcere a miſcdia tua, ꝓpter eũ q̄ amore mei nudus ⁊ dilaceratᵓ pēdebat an̄ te. Amen

Itē orōnes de q̄nqꝫ doloribᵓ btē mar